

sAMkhyatattvavivechanam

——
साम्ख्यतत्त्वविवेचनम्

——
Document Information

Text title : sAMkhyatattvavivecanam

File name : sAMkhyatattvavivecanam.itx

Category : major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Transliterated by : Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Proofread by : Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Source : sAnkhyasaNgrahaH 1918

Latest update : August 28, 2021

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

साङ्ख्यतत्त्वविवेचनम्

॥ श्रीषिमानन्दविरचितम् ॥

रघुनन्दनसुतेनेदमिष्टिकापुरवासिना ।
कान्यकुब्जद्विजाग्रेश षिमानन्देन तन्यते ॥ १ ॥
सांख्योपज्ञ नमस्तुभ्यं कपिलाय मलात्मने ।
पञ्चविंशतितत्त्वानां तत्त्वज्ञानप्रवर्तकः ॥ २ ॥
दुःखत्रयाभिभूतस्य शान्तिर्मे स्यात् कुतस्त्विह ।
तथोपदिश जन्मादि यथा न स्यात् कृपानिधि ॥ ३ ॥
अेवं पृष्टो मुनिः प्राह निर्विण्णाय कृपानिधिः ।
पञ्चविंशतिसूत्राणि व्याख्यातानि मलात्मभिः ॥ ४ ॥
बभन्धुः कवयः काव्ये व्याधिभ्युः कवयः परे ।
सांख्यशास्त्रस्य याथार्थ्यं तदेवेदं विविच्यते ॥
षिमानन्देन मन्देन दुःखिभ्ररिशतादिना ॥ ५ ॥

अष्टौ प्रकृतयः ॥ १ ॥

प्रकृतिर्बुद्ध्यलंकारौ तन्मात्रैकादशेन्द्रियम् ।
भूतानि येति सामान्याव्यतुर्विंशतिरेव ते ॥
अेतेष्वेव धर्मधर्म्यभेदेन गुणकर्मसामान्यानामन्तर्भावः ।
प्रकृतित्वं य साक्षात्परम्परयाभिलविकारोपादानत्वम् ।
व्युत्पत्तिस्तु प्रकृष्टा परिणामरूपा आकृतिरस्या षति । सा य
साम्यावस्थयोपलक्षितसत्त्वादिद्रव्यत्रयरूपा । साम्यावस्था
य शान्तघोरभूढादित्रुपाणामपि असमुदायवद्रूपत्वेपि

अतिशयैः समुदायवद्भिरविरोधेन वर्तमानत्वं सामान्यात्मना
गुणभावोऽतिशयात्मना प्राधान्यं विशेषात्मना वैषम्यमित्यतो
न्यूनाधिकभावेनासंख्यतावस्थाऽकार्यावस्थेति यावत् । मलदादिकं
तु कार्यसत्त्वादिकं न कदाप्यकार्यावस्थं भवतीति तद्व्यावृत्तिः ।
वैषम्यावस्थायामपि प्रकृतित्वसिद्ध्ये उपलक्षितमित्युक्तं
सत्त्वादिगुणवती प्रकृतिः सत्त्वाधनतिरिक्तत्वात् तथा य सूत्रं
सत्त्वादीनामतद्धर्मत्वं तद्रूपत्वादिति सत्त्वादीनां प्रकृतिस्वरूपत्वं
न तु प्रकृतिधर्मत्वम् । गुणोभ्य ऐव सर्वकार्योपपत्तौ
तदन्यप्रकृतिकल्पनावैयर्थ्यात् । सूत्रभाष्याभ्यामपि
तथोक्तत्वात् । यत्तु प्रकृतेर्गुणा एतित्वत् वनस्य वृक्षा एतित्वत्
व्यष्टिसमष्ट्यभिप्रायेणोति सत्त्वं रजस्तम एति प्रकृतेरभवन् गुणा
एति य न सत्त्वादीनां प्रकृतिकार्यत्ववचनं गुणानित्यतावाक्यविरोधेन
मलत्तत्त्वकारणभूतकार्यसत्त्वादिपरम् । मलदादिसृष्टिर्गुणवैभ्यात् ।
तस्य सजातीयसंवलनेन गुणान्तरव्यावृत्तप्रकाशादिकृलोपहितः
सत्त्वादिव्यवहारयोग्यः परिणाम एति सत्त्वादिव्यवहारो वैषम्य ऐवेत्याल
श्रुतिः यथा तम ऐवेदमग्र आसीत् तत्परे स्यात् परेणोरितं विषमत्वं(१)
प्रत्ययाद्वै रजसो(२) रूपं तद्रजः भव्तीरितं विषमत्वं प्रत्ययाद्वै
सत्त्वस्य(३) रूपमिति सत्त्वादित्रयं य सत्त्वादिस्वरूपमिति
सत्त्वादित्रयं य सुभप्रकाशलाघवप्रसादादिगुणकतया
संयोगविभागादिमत्तयानाश्रितत्वोपादानत्वादिना द्रव्यत्वेऽपि
पुरुषोपकारत्वात् पुरुषबन्धकत्वाच्च गुणशब्देनोच्यते
एन्द्रियादिवत् गुणानां सुभङ्गुःकमोडात्मकप्रवादस्तु
धर्मधर्म्यभेदात् मनसः सङ्ख्यात्मकत्ववत् तत्र सत्त्वं
सुभप्रसादप्रकाशाधनेकधर्मकमपि प्रधानतस्तु सुष्मात्मकमुच्यते ।
ऐवं रजोऽपि दुःखकालुष्यप्रवृत्त्याधनेकधर्मकं प्राधान्यतस्तु
दुःखात्मकमुच्यते । ऐवं तमोऽपि मोडावराशस्तम्भनाधनेकधर्मकं
प्राधान्यतस्तु मोडात्मकमुच्यते । सतो भावः सत्त्वं धर्मप्राधान्येनोत्तमं
पुरुषोपकरणं रागयोगाद्रजो मध्यमम् । तमोधर्मावराशयोगादधमं
सत्त्वादीन्यसंख्यव्यक्तयः प्रतिक्षारपरिणामित्वात् लघुत्वादिवर्मेरन्योन्यं
साधर्म्यं वैधर्म्यं य गुणानामसंख्यातमिति सूत्रात् ।
ऐकदानेकपुरुषादिसृष्टिश्रवणाच्च ऐकैकव्यक्तित्वे विभुत्वं स्यात्
तथा य संयोगवैचित्र्याभावादनन्तवैचित्र्यं कार्याणां न स्यात् ।

द्रव्यान्तरस्यावच्छेदकीभूतस्याभावाच्च । तस्मादसंख्यातान्येव
सत्त्वादीनि त्रित्वकथनं तु विभाजकोपाधित्रयेणैव वैशेषिकाणां
नवद्रव्यवचनवत् सत्त्वादीनि य यथायोग्यमणुविभुपरिमाणाकानि एतरथा
रजसश्चलस्वभावत्ववचननिरोधः स्यात् । आकाशकारणस्य विभुत्वौचित्यात्
सर्वकारणद्रव्यविभुत्वे कार्यपरिच्छेदासम्भव एति ॥

शब्दस्पर्शविहीनं तद्रूपादिभिरसंलतम् ।

त्रिगुणं तज्जगद्योनिरनादिप्रभववाच्यम् ॥

एत्याद्युक्तेन परमाण्वाद्यवन्तर्भावः प्रकृतेरिति ।

अथैवमपि प्रकृतेरणुविभुसाधारणसत्त्वाधनेकव्यक्तित्त्वे

अपरिच्छिन्नत्वैकत्वाङ्घ्रित्वसौहार्दन्तर्भावित्त्वेनेत्र

कारणद्रव्यत्वस्वरूपप्रकृतित्वेनैवापरिच्छिन्नत्ववचनान्द्रव्यत्वेन

गन्धानां पृथिवीव्यापकतावत् आकाशादिप्रकृतीनां विभुत्वेनैव

प्रकृतिविभुत्वसिद्धान्तोपपत्तेश्च । तथा पुरुषभेदेन सर्गभेदेन

य भेदाभावाच्चैव ऐकशब्दार्थत्वात् । अजामेकामिति श्रुतेस्तथावगमात् ।

तथाध्यवसायोऽभिमानादिङ्घ्रियाराहित्यस्यैवाङ्घ्रिशब्दार्थत्वादित्यन्यथा

श्रुतिस्मृतित्युक्तस्य प्रकृतिक्षोभस्यानुपपत्तेरिति । तत्रायं प्रयोगः

सुभ्रुःप्रमोडात्मकमलदादिकार्यं सुभ्रुःप्रमोडात्मकद्रव्यकार्यं

सुभ्रुःप्रमोडात्मकत्वात् वस्त्रादिकार्यशय्यावदिति प्रकृतौ प्रमाणम् ।

आख्यवस्तुषु सुभादिकमुत्तमत्वादिक्मेव घटरूपमितिवच्यन्तसुभ्रुं

स्त्रीसुभ्रुमित्यादिप्रत्ययाच्येति दिक् ।

अव्यक्तबुद्ध्यलङ्कारास्तन्मात्राणां य पञ्चकम् ।

अष्टौ प्रकृतयस्त्वेताः सप्त य व्यक्ततामियात् ॥

अव्यक्तप्रकृतिजन्यत्वात् अव्यक्तानीति योच्यते ।

व्यज्यन्ते य यथा लोके घटाद्या न तथा छि तत् ॥

अव्यक्तं प्रकृतिर्माया प्रधानं ब्रह्म कारणम् ।

अव्याकृतं तमःपुष्पं क्षेत्रमक्षरनामकम् ॥

अलुधात्मकादिनामानि तस्यामी ते जगुर्बुधाः ।

व्यज्यन्ते नेन्द्रियैर्यस्मादव्यक्तमत उच्यते ।

अनादिमध्यनिधनात्रिरङ्गत्वेन तत् तथा ॥

तदेवाह श्रुतिः ।

अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं

यथा य नित्यं रसगन्धवर्जितम् ।

अनादिमध्यं मलतः परं ध्रुवम्

प्रधानमेतत् प्रवदन्ति सूत्रयः ॥ १॥ ॥ ॥

तस्मादविद्गकं सूक्ष्मं तथा प्रसवधर्मिकम् ।

ऐकं साधारणं तत्र कार्यं कस्यापि नेतरे ॥

बुद्धिर्महान् मनो ब्रह्मा मतिः प्यातिरपूर्वकम् ।

प्रज्ञा भूतिर्धृतिर्ज्ञानं सन्ततिः स्मृतिरित्यपि ॥

डैरण्यगर्भ्या बुद्धेस्तु मलतो नाम सूचितम् ।

गुणोभ्यः क्षोभ्यमाणोभ्यस्त्रयो वेदा विजज्ञिरे ॥

ऐका भूर्त्तिस्त्रयो देवा ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । १॥ ॥ ॥

विष्णुरेवादिर्गेषु स्वयंभूर्भवति प्रभुः ॥

अत्र सत्त्वाद्यंशत्रयेण मलतो देवतात्रयोपाधित्वात्तदविवेकेन तिस्र एति ।

सात्त्विकांशात् प्रधानात् तु मलत्त्वमजायत एति मलत्त्वस्य प्राधान्येन

याध्यवसायो वृत्तिर्मलदुन्दकारमनस्त्रितयात्मकस्यान्तःकराणवृक्षस्य

मलत्त्वं बीजावस्था तद्दुक्तं सांख्यसूत्रे एदमेव मलत्त्वमंशतो

रजस्तमःसंभेदेन परिणतं सत् व्यष्टिज्जवानामुपाधिरधर्मादियुक्तं

क्षुद्रमपि भवति मलदुपरागाद्विपरीतमिति ।

मलतस्त्रिगुणस्वरूपत्वाद्देहस्य देहिना कालरूपविष्णुना

क्षोभ्यदशायां गुणरूपोपाधिप्राधान्यादविवेके ब्रह्मविष्णुशिवत्वं

तत्र महान् सुषुप्त्यभिमानी शिवस्तदुपाधिस्तमःकार्यरूपी तत्र

स्वप्नाभिमानी विष्णुस्तदुपाधिः कार्यसत्त्वं तत्र जाग्रदभिमानी

ब्रह्मा तदुपाधिः कार्यरजः तत्र समुदायसमुन्नयनन्यायेन

समष्टेर्यष्टयनन्यत्वान्मशकादिरपि विष्णुरेवेति भावः । सृष्टिस्तु

मलदादिकमेणैव न तु भूतादिकमेणैवेति ॥

सा य कौर्म

भूताद्विस्तु विकुर्वाणः शब्दमात्रं ससर्ज ७ ।

आकाशसुषुचिरे तस्मादुत्पन्नं शब्दलक्षणम् ॥

आकाशं तु विकुर्वाणः स्पर्शमात्रं ससर्ज ७ ।

वायुरुत्पद्यते तस्मात्तस्य स्पर्शां गुणो मतः ॥ १॥ ॥ ॥

ન-વેવં ચેદાકાશાદીનાં કેવલં વિકૃતિત્વં કથં તત્ર આકાશાદીનાં
સ્પર્શાદિતન્માત્રેષુ અહંકારોપજ્ઞમ્માત્રેણ કારણત્વસ્ય પુરાણાદિષૂક્તત્વાત્

|

ન પુમાન્ સ્થાણુરેવાયં બુદ્ધિરધ્યવસાયિની ।
પુરુષાધિષ્ઠિતાત્ સર્વગતાજ્ઞતા પ્રધાનતા ॥

ચિચ્છક્તિર્યાદૃશી તાદૃગ્ વૃત્તિઃ સત્ત્વવિમિશ્રિતા ।
રજોગુણસ્વરૂપા યત્ ત્રિવૃત્કરણતઃ શ્રુતેઃ ॥

જ્ઞાનં ધર્મશ્ચ વૈરાગ્યમૈશ્વર્યં સત્ત્વતો હ્યમી ।
અનૈશ્વર્યમવૈરાગ્યમધર્મોડજ્ઞાનમેવ તુ ॥

તમસશ્વાપિ તે જ્ઞેયા બુદ્ધેર્ભેદા ઇતીરિતાઃ ।
જ્ઞાનં તત્ત્વાવબોધોડયં ધર્મઃ શ્રુત્યુક્તપાલનમ્ ॥

વૈરાગ્યમર્થનાસક્તિરૈશ્વર્યમણિમાદિકમ્ ।
તત્તદ્વિપર્યયેણૈવ તામસં તચ્ચતુષ્ટયમ્ ॥

જ્ઞાનેન મોક્ષો ધર્મેણ ગતિરુર્ધ્વા ભવેદિતિ ।
વૈરાગ્યેનાક્ષરલય ઐશ્વર્યેણાહતા ગતિઃ ॥

એવમેષાષ્ટઘા શક્તિર્વ્યાખ્યાતા બુદ્ધિસંગ્જિજ્ઞાતા ।
પ્રધાનવિકૃતિસ્ત્વેષાહંકારપ્રકૃતિશ્ચ સા ॥

મૂલપ્રકૃતિરિત્યાદિ કવિભિશ્ચ નિરૂપિતમ્ ।
એકોડહંકાર ઇત્યેતજ્જિજ્ઞાસા ચેદ્વિભાવય ॥

યોડહંશબ્દં કરોત્યેષ અભિમાન ઇતિ સ્મૃતઃ ।
સ્મૃશેડહં રસયે વાહં સ્વામી ચાહં મયા હૃતઃ ॥

ઇત્યાદિ નામ યસ્યાસીત્તસ્ય ભેદા અમી શ્ુણુ ।
વૈકારિકસ્તૈજસોડપિ ભૂતાદિઃ સાનુમાનકઃ ॥

નિરનુમાનશ્ચ પગ્ચૈતે ભેદાસ્તસ્ય પ્રકીર્તિતાઃ ।
વૈકારિકઃ સાત્ત્વિકોડયં ભૂતાદિસ્તામસઃ સ્મૃતઃ ॥

તૈજસો રાજસો જ્ઞેયસ્તસ્માત્ તન્માત્રપગ્ચકમ્ ।
એકાદશેન્દ્રિયગણઃ સાત્ત્વિકાદભિજાયતે ॥

દેવતાસ્ત્વભિમાનિન્યસ્તૈજસાદપિ ચોચ્યતે ।

तदेव कथमेवं येत् त्रिवृत्तरणोत्तुतः ॥
 शब्दतन्मात्रमित्येतत् शब्द ओवोपलभ्यते ।
 न तूदात्तनिषादाद्विभेदस्तस्योपलभ्यते ॥
 स्पर्शतन्मात्रमेवैतत् स्पर्श ओवोपलभ्यते ।
 न तु शीतमृदुत्वाद्विशेषस्तस्य लभ्यते ॥
 उपतन्मात्रमेवं वै रसतन्मात्रमप्यथ ।
 गन्धतन्मात्रमेतेषु विशेषो नोपलभ्यते ॥
 तन्मात्राण्यविशेषाणि सूक्ष्मभूतानि योज्यते ।
 भोग्यानि शान्तघोरानि प्रकृत्याऽणव ओव य ॥
 कुर्वद्रूपात् प्रकृतयः संप्रययाऽष्टौ प्रकीर्तिताः ॥

षोडश विकाराः ॥ २ ॥

अेकादशैवेन्द्रियाणि मडाभूतानि पञ्च य ।
 विकाराः षोडशैवैते न तु प्रकृतिताजुषः ॥
 श्रोत्रं त्वक् चक्षुषी जिह्वा घ्राणं ज्ञानेन्द्रियं त्विदम् ।
 वाक्पाणिपायूपस्थापादाः कर्मेन्द्रियं मतम् ॥
 स्वं स्वं कर्म प्रकुर्वन्ति ज्ञानं येति यथैषितम् ।
 उभयात्मकं मनश्चैव संकल्याद्विस्वउपवत् ॥
 करणानीन्द्रियाणीति वैकारिकमयं रयः ।
 पदानि नियतानीत्यक्षाणीत्यभिधीयते ॥
 पृथिवीजलतेजसि वायुराकाश एत्यपि ।
 मडाभूतानि पञ्चैव धारणाद्युपकारतः ॥
 आपः संग्रहभावेन यतुर्णामुपकारिकाः ।
 तेजः पात्रकभावेन वायुर्वहनभावतः ॥
 शब्दाद्विपञ्चगुणवत्पृथ्वी पञ्चगुणा मता ।
 आपः शब्दाद्विसञ्चिताः गन्धेन रञ्जितास्तथा ॥
 तेजः शब्दस्पर्शवत् उपवत् श्वसने पुनः ।

શબ્દશ્ચ સ્પર્શ ઇત્યેવમાકાશે શબ્દ એવ તુ ॥
 ન તુ વિગ્રહભૂતાનિ વિશેષાકૃતયસ્તથા ।
 વિકારાઃ શાન્તઘોરાખ્યમૂઢાઃ ત્રિવિધકીર્તિતાઃ ॥

પુરુષઃ ॥ ૩ ॥

પુરિ શયનાત્ પ્રમાણાત્ પૂરણાત્ પુરુવૃત્તિઃ ।
 સ ચાનાદિઃ સર્વગતશ્ચેતનો નિર્ગુણોડપરઃ ॥
 દ્રષ્ટા ભોક્તા ક્ષેત્રવિદમલોડપ્રસવધર્મકઃ ।
 સૂક્ષ્મો નિત્યો હ્યનાદિસ્ત્વમધ્યનિધનોડપિ સઃ ॥
 સર્વમાત્મમનેનેતિ તસ્માત્ સર્વગતસ્તુ સઃ ।
 સુખોપલબ્ધિમત્ત્વાચ્ય ચેતનો નિર્ગુણસ્તથા ॥
 સત્ત્વાદિગુણરાહિત્યાત્ પરઃ પરતયા સ્મૃતઃ ।
 દૃશ્યપ્રકૃતિસમ્બન્ધાત્ દ્રષ્ટા ભોક્તાડનુભાવનાત્ ॥
 ક્ષેત્રે ગુણગતં વેત્તિ ક્ષેત્રજ્ઞ ઇતિ કીર્તિતઃ ।
 શુભાશુભાદિસંસર્ગાભાવાદમલ ઇષ્યતે ॥
 નિર્બીજત્વાત્ પ્રસૂતે ચ નેત્યપ્રસવધર્મકઃ ।
 નિરડ્ગત્વાત્તીન્દ્રિયત્વાત્ સૂક્ષ્મો નિત્યઃ સદાતનાત્ ॥
 એવં સાંખ્યઃ સ પુરુષો વ્યાખ્યાતઃ પૂર્વસૂચિભિઃ ।
 જીવો જન્તુઃ પુમાનાત્મા પુરુષઃ પૂજકો નરઃ ॥
 ક્ષેત્રજ્ઞશ્ચાક્ષરઃ પ્રાણઃ કોય એષઃ સ જ્ઞસ્તથા ।
 અજ એતાનિ નામાનિ સાંખ્યે પુરુષસાચ્છિતે ॥
 એવમ્,
 પચ્યવિંશતિતત્ત્વજ્ઞો યત્ર કુત્રાશ્રમે રતઃ ।
 મુણ્ડી જટી શિખી વાપિ મુચ્યતે નાત્ર સંશયઃ ॥
 અયં કર્તાડથવાડકર્તા પુરુષઃ પ્રકૃતેઃ પરઃ ।
 શુભાશુભાનિ કર્તા ચેત્ કુર્યાદ્ભૂતિત્રયં વિના ॥
 લોકદૃષ્ટગુણાનાં ચેત્ કર્તૃતા ધર્મિતા કથમ્ ॥

साहित्यं यमनियमनिषेधनप्रसंख्यानात् ।
 ज्ञानैश्वर्यविकारप्रकाशने सात्त्विकी वृत्तिः ॥
 रागः क्रोधो लोभः परपरिवादो निन्दा तुष्टिः ।
 विद्वृताद्वृत्तपारुष्यं प्रप्यातैषा रजोबुद्धिः ॥
 उन्मादमदविषादा नास्तिऽयं स्त्रीप्रसङ्गिता ।
 निद्रालस्यं नैर्धृण्यं त्वशौचमिति तामसी वृत्तिः ॥
 अेतद्धृत्तित्रयं दृष्ट्वा गुणानां कर्तृताऽथवा ।
 अकर्ता पुरुषः सिद्धं एति सिद्धान्तं ष्यते ॥
 प्रवर्त्तमानप्रकृतेरिमान् गुणान्
 रजस्तमोभ्यां विपरीतदर्शनात् ।
 आत्मानमाच्छाद्य स आत्मने तद्
 अलङ्करोमीत्यबुधोऽवमन्यते ॥
 बालाग्रकुक्षीकरणासमर्थः
 सर्वं मयेदं कृतमित्यमन्यत ।
 उन्मत्तवद्भाव्यत एत्यबोधः
 अलो विधे पण्डितमानिनः कः ॥
 तदुक्तं गीतासु
 प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः ।
 अलङ्कारविभूढात्मा कर्ताऽऽत्मिति मन्यते ॥
 अनादित्वात्रिगुणत्वात् परमात्माऽयमव्ययः ।
 शरीरस्थोऽपि कौन्तेय न करोति न लिप्यते ॥
 प्रकृत्यैव यं कर्माणि क्रियमाणानि सर्वशः ।
 यः पश्यति सदाऽऽत्मानमकर्तारं स पश्यति ॥ एत्यादि ।
 स अेकः पुरुषः किं वा नानेति यं विचारय ।
 सुभङ्गुःपमोऽसङ्करविशुद्धजन्मरणानाम् ।
 नानात्वात् पुरुषबहुत्वं सिद्धं लोकाश्रमवर्णभेदाश्च ॥
 यथैकः पुरुषः स्याद् बुद्धिद्वानिः प्रसज्यते ।
 अेकस्मिन् सुभिते सर्वे सुप्तिनः स्युरतः परम् ।
 अेकस्मिन् दुःभिते सर्वे दुःप्तिताः स्युरिति क्मात् ॥

અતો બહુત્વં સંસિદ્ધં બહવઃ પુરુષાઃ સ્મૃતાઃ ।
 આકૃતિગર્ભાશયભાવસઙ્ગતિશરીરવિભાગાલ્લિઙ્ગબહુત્વાત્ સાંખ્યાચાર્યાઃ
 કપિલાસુરિપગ્ચશિખપતગ્જલિપ્રભૃતયઃ પુરુષબહુત્વં વર્ણયન્તિ ।
 વેદવાદિન આચાર્યા હરિહરહિરણ્યગર્ભવ્યાસાદય એકમાત્માનં, તથા ચ
 શ્રુતિઃ ।
 પુરુષ એવેદં સર્વં યદ્ભૂતં યચ્ચ ભાવ્યમ્ ।
 ઉતામૃતત્વસ્યેશાનો યદન્યેનાતિરોહતિ ।
 તદેવાગ્નિસ્તદાદિત્યસ્તદ્ભાયુસ્તદ્દુ ચન્દ્રમાઃ ॥
 તદેવ શુકું તદ્બ્રહ્મ તા આપઃ સ પ્રજાપતિઃ ।
 તદેવ સત્યમમૃતં સ મોક્ષઃ સા પરા ગતિઃ ॥
 તદક્ષરં તત્સવિતુર્વરેણ્યં યસ્માત્ પરં નાપરમસ્તિ કિઞ્ચિત્ ।
 યસ્માન્નાણીયો ન જ્યાયોઽસ્તિ કિઞ્ચિત્ ॥
 વૃક્ષ ઇવ સ્તમ્ભો દિવિ તિષ્ઠત્યેકઃ તેનેદં પૂર્ણ પુરુષેણ ।
 સર્વતઃ પાણિપાદં તત્ સર્વતોઽક્ષિશિરોમુખમ્ ॥
 સર્વતઃ શ્રુતિમલ્લોકે સર્વમાવૃત્ય તિષ્ઠતિ ।
 સર્વેન્દ્રિયગુણાભાસં સર્વેન્દ્રિયવિવર્જિતમ્ ॥
 સર્વસ્ય પશુમીશાનં સર્વસ્ય શરણં મહત્ ।
 સર્વતઃ સર્વસત્ત્વાનિ સર્વાત્મા સર્વસમ્ભવઃ ॥
 સર્વં વિલીયતે યસ્મિન્ તદ્બ્રહ્મ મુનયો વિદુઃ ।
 એક એવ હિ ભૂતાત્મા ભૂતે ભૂતે વ્યવસ્થિતઃ ॥
 એકધા બહુધા ચૈવ દૃશ્યતે જલચન્દ્રવત્ ।
 સ હિ સર્વેષુ ભૂતેષુ સ્થાવરેષુ ચરેષુ ચ ॥
 વસત્યેકો મહાનાત્મા યેન સર્વમિદં તતમ્ ॥ ઇત્યાદિ ।

ત્રૈગુણ્યમ્ ॥ ૪ ॥

સત્ત્વં રજસ્તમ ઇતિ ગુણાઃ ભાવેણ્યસ્ત્રૈગુણ્યમ્ ।
 પ્રસાદો લાઘવં સઙ્ગઃ પ્રસઙ્ગાત્ પ્રીતિરાજર્ણવમ્ ॥
 તુષ્ટિસ્તિતિક્ષા સત્ત્વસ્ય રૂપં સાક્ષાત્ સુખાવહમ્ ।

शोकस्तम्भद्वेषतापभेदभोगाभिमानिता ॥
 रजोरुपाण्यनेकानि बहुदुःखप्रदानि वै ।
 तमो नामाच्छादनादि भीमत्सावरणादि च ॥
 दैन्यगौरवनिद्रादिप्रमादालस्यलक्षणां ।
 मोडात्मकमनन्तं तदेवं त्रैगुण्यमीरितम् ।
 सत्त्वं प्रकाशकं विद्याद्रजो विधात् प्रवर्त्तकम् ॥
 विनाशकं तमो विधात् त्रैगुण्यं नाम सञ्ज्ञितम् ।

सञ्चरः ॥ ५ ॥

साम्यावस्था गुणानां या प्रकृतिः सा स्वभावतः ।
 कालक्षोभेण वैषम्यात् क्षेत्रे परयुते पुरा ॥
 बुद्धिस्ततश्चाडङ्गारस्त्रिविधोऽपि व्यजायत ।
 तन्मात्राणीन्द्रियाणि मडाभूतानि च क्मात् ॥
 अेवं कमेणैवोत्पत्तिः सञ्चरः परिकीर्तितः ।

प्रतिसञ्चरः ॥ ६ ॥

व्युत्थमेणैव लीयन्ते तन्मात्रे भूतपञ्चकम् ।
 तन्मात्राणीन्द्रियाणि अडङ्गारे विलीयते ॥
 अडङ्गारोऽथ बुद्धौ तु बुद्धिरव्यक्तसञ्ज्ञके ।
 अव्यक्तं न क्वचिद्वीनं प्रतिसञ्चर इति स्मृतः ॥

अध्यात्ममधिभूतमधिदैवतं च ॥ ७ ॥

बुद्ध्युत्थितारमनसी श्रोत्रं त्वक् चक्षुषी तथा ।
 जिह्वा घ्राणं पादपायूपस्थमध्यात्मसञ्ज्ञितम् ॥
 यत्तु भोक्षधर्मे
 आदौ मन अडङ्गारात् जायते वृत्तयस्यताः ॥
 शब्दरागात् श्रोत्रमस्य जायते भावितात्मनः ।

उपरागात् तथा यक्षुर्घ्राणं गन्धजिघृक्षया ॥
 इत्यादिनेन्द्रियाणां मनोवृत्तिरागादिकार्यत्वं तद्वेदान्तरीत्यैवेति मन्तव्यम् ।
 अधिभूतम् ।
 यथाऽहमेण भोऽह्यमभिमन्तव्यमेव य ।
 सङ्ख्यितव्यं श्रोतव्यं स्मृष्टव्यं द्रष्टव्यमेव य ॥
 रसयितव्यं घ्रातव्यं गन्तव्यमुत्सृष्टव्यं य ।
 आनन्दयितव्यमित्येवमधिभूतं प्रकीर्तितम् ॥
 अधिदैवतं य ।
 ब्रह्मा रुद्रश्चन्द्रमाश्च आकाशो वायुरेव य ।
 सूर्यो वरुण इन्द्रश्च विष्णुमित्रं तथैव य ॥
 अनेनैव हमेणोऽं सम्प्रोक्तमधिदैवतम् ।
 यत्वारि यो वेदयते यथा य-
 क्षुषा स्वउपाणयधिदैवतं वा ।
 विमुक्तयाथागतदोषसङ्गो-
 गुणांस्तु भुङ्क्ते न गुणैः स युज्यते ॥

पञ्चाभिबुद्ध्यः ॥ ८ ॥

इच्छाभिर्बुद्धिर्विज्ञेया आभिमुष्येन कर्मणः ।
 इदं मे कार्यमित्येषोऽध्यवसायः करोम्यहम् ॥
 इच्छा वाञ्छाऽथ सङ्कल्पो मनसः कर्म श्रेष्ठते ।
 अवेवमेताश्च पञ्चाभिबुद्ध्यः परिकीर्तिताः ॥

पञ्च कर्मयोनयः ॥ ९ ॥

धृतिः श्रद्धा सुषेच्छा विविदिषा तदभावकौ ।
 सामान्यतः समुद्दिष्टाः पञ्चैते कर्मयोनयः ॥
 वाचि कर्मणि संकल्पे प्रतीतिर्याभिरुज्यते ।
 तन्निष्ठस्तत्प्रतिष्ठश्च धृतेरेतद्धि लक्षाणाम् ॥
 अनसूया ब्रह्मचर्यं यजनं याजनं तपः ।

प्रतिग्रहश्च लोभश्च श्रद्धाया लक्षणं स्मृतम् ॥
 सुभं सुभार्थी सेवेत विद्या कर्म तपांसि च ।
 प्रायश्चित्तपरो नित्यं सुभेयं परिकीर्त्तिता ॥
 विषधूममूर्छितवद् विविदिषा ध्यानानां प्रज्ञायोनिः ।
 ऐकत्वं च पृथक्त्वं च नित्यं वेदमयेतनम् ॥
 सूक्ष्मसत्कार्यसंक्षोभ्यं ज्ञेया विविदिषा छि सा ।
 कार्यकरलक्षणमकरी विविदिषा प्राकृती वृत्तिः ॥
 वृत्तिः श्रद्धा विविदिषा सुभा येति यतुष्टयम् ।
 ज्ञेयं भन्धो विविदिषा मोक्षाय परिकल्पिता ।
 कर्मयोनिस्वप्नोऽयं विशिष्य परिकीर्त्तितः ॥

पञ्च वायवः ॥ १० ॥

प्राणोऽपानः समानश्च उदानो व्यान एव च ।
 एत्येते वायवः पञ्च शरीरेषु शरीरिणाम् ॥
 भुजनासाधियारी यः प्राणनात् प्राण उच्यते ।
 नाभेरधियरत्येवोपानयेऽपान एष्यते ॥
 धृधधिष्ठाननयनात् समान एति कीर्त्तितः ।
 कण्ठादूर्ध्वावगमनाद्दुदान एति च स्मृतः ॥
 सन्ध्यधिष्ठानतो व्यानो विक्षेपणविजृम्भणत् ।

पञ्च कर्मात्मानः ॥ ११ ॥

वैकारिकादयः पूर्वं यथाकममुदाहृताः ।
 शुभं वाऽशुभमूढौ च शुभमूढाऽशुभमूढके ॥
 यथाकमं च कर्त्तारस्तत्तत्कर्म समीरितम् ।

पञ्चपर्वा अविद्या ॥ १२ ॥

तमो मोडो मडामोडस्तामिस्रश्चान्धतामिस्रः ॥
 अष्टकौ तौ तमौ मोडौ प्रकृत्यष्टकनिष्ठितौ ।
 आत्मज्ञानाभिमानान्येयं प्राप्स्याद्यैश्वर्यमानिता ॥
 निर्वृत्ते विषये दृष्टे पञ्चानुश्रविके तथा ।
 मोडोऽडमभिमानो यो मडामोडो दशात्मकः ॥
 अष्टैश्वर्ये दशविषये सिद्धतामिस्र उच्यते ।
 विषादः सोऽन्धतामिस्रो मरणे प्रतिपद्यते ॥
 अविद्या पञ्चपर्वेषा भिन्ना द्वाषष्टिभेदतः ।

अष्टाविंशतिधाऽशक्तिः ॥ १३ ॥

जडत्वकुष्ठिकुष्णत्वरूपता-
 ऽघ्राणत्वमूकत्वसुपुङ्गुताश्च ।
 कुण्ठिर्गुदावर्ति य षण्ढता य
 उन्माद षत्येष निरूपितोऽयम् ॥
 अेकादशेन्द्रियवधो बाधिर्याद्विस्वरूपतः ।
 बुद्धेर्वधः समदश तुष्टिसिद्धिविपर्ययः ॥
 नास्ति प्रधानमिति या प्रतिपत्तिरजम्बिका ।
 न मडानित्यसलिला नायाच्छा यानडं कृतौ ॥
 न वाऽस्त्यदृष्टिस्तन्मात्रपञ्चकं भूतकारणम् ।
 सर्वमेवेदं ब्रह्मेति ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति ।
 यथा वेदान्तिनां तद्गतं सांख्यानामीदृशी मतिः ॥
 असुता विषयाजने प्रवृत्तिः
 सुतरा परिरक्षणो प्रवृत्तिः ।
 कथदोषमपश्यतो धने प्रवृत्तिः
 असुनेत्रा परिकीर्त्यते हि सांख्यैः ॥
 अकुर्मरीचिकाभोगशक्तिर्दिसाद्यपश्यतः ।
 अनुत्तम्भाम्भसिका दोषभोगादम्भः प्रवर्तनम् ॥

नवधा कथिता ल्येते तत्र तुष्टिर्विपर्ययाः ।
 कथ्यन्ते सिद्धयो ल्यष्टौ तेऽमी सिद्धिविपर्ययाः ॥
 नानात्वमूढमानस्य सिद्धमेकमतारकम् ।
 विपरीतग्रहः शब्दश्रवणादसुतारकम् ॥
 नानात्वज्ञो मुक्त इति श्रुत्वैकज्ञो न मुक्तिभाक् ।
 अतारयन्तमज्ञानासदृशास्त्रनिवेशतः ।
 दुःप्पितस्थाप्यनुद्वेगादप्रमोदा हि संसृता ॥
 अप्रमुदं तदज्ञानप्रमुदितमप्रमोदमानं वा ।
 असम्यग्वच्यनादप्युपरोधेन वा गुरौ ॥
 अभाग्यस्य न सिद्धिः स्यात् ज्ञाने तत् समुदीरितम् ।
 स्निग्धसंसर्गतो ज्ञानोत्तराज्ञानमरम्यकम् ॥
 व्याख्याताः पूर्वरीत्याष्टावेते सिद्धिविपर्ययाः ।
 अष्टाविंशतिधाऽशक्तिर्व्याख्यातोभययोगतः ॥

नवधा तुष्टिः ॥ १४ ॥

प्रकृतौ परमात्मत्वं प्रतिपद्यैव तुष्टिभाक् ॥
 माध्यस्थ्यमवलम्बेत अम्भः सा तुष्टिरुच्यते ।
 बुद्धौ य परमात्मत्वे तुष्टिः सा सखिला स्मृता ॥
 अलंकारे यदा सा स्यादायाच्छा इति शब्धिता ।
 तन्मात्रेषु यदा सा स्यात् तुष्टिर्दृष्टिर्निगद्यते ॥
 आध्यात्मिकाश्चतस्रस्तु तुष्टयः प्रभवन्ति हि ।
 मोक्षस्तास्वपि नास्त्येव तत्त्वज्ञानाद्यथोद्विता ॥
 अर्थानामर्जने दुःखमर्जितानां य रक्षणे ।
 त्यागे दुःखं क्षये दुःखं धिगर्थं दुःखभाजनम् ॥ इति
 द्रोषदर्शनसन्तुष्टः परब्रह्मैव मोक्षभाक् ।
 सुतेयं पञ्चमी तुष्टिस्तत्त्वज्ञानाद्यभावात् ॥
 रक्षणे सुतरा षष्ठी सप्तमी क्षयदर्शनात् ।
 सुनेत्रा सङ्गदोषा याष्टमी कुर्मरीशिका ॥

अर्थे ङिसादिदोषेण निवृत्तिश्च समस्करि ।
तुष्टिस्तु नवमी प्रोक्ता ङ्युत्तमाभिसिका तव ॥

अष्टधा सिद्धिः ॥ १५ ॥

ज्ञानं यद्दूरमुत्पन्नं ताराप्या प्रथमा ङि सा ।
शब्दमात्रेण भूतेषु सुतारा ज्ञानमिष्यते ॥
ज्ञानमध्ययनेनैव तारयन्ती तृतीयका ।
अध्यात्मदुःभापनयात् प्रमोदित्यभिधीयते ॥
भौतिककलेशहरणात् प्रमुदा सिद्धिरुच्यते ।
आधिदैवकलेशहरणात् ज्ञानमुत्पद्यते नृणाम् ॥
प्रमोदमानेत्याप्याता षष्ठी सिद्धिः स्वयं सताम् ।
स्निग्धसंसर्गनाशात्तु रम्यका सप्तमी स्मृता ॥
प्रमुदा चाष्टमी सिद्धिः परिचर्यादिना गुरोः ।
ऽत्येताः सिद्धयो ङ्यष्टौ व्याप्याताः ज्ञानसाधिकाः ॥

दश मूलिकार्थाः ॥ १६ ॥

अस्तित्वमेकत्वयथार्थवत्त्वे
पारार्थमन्यत्वमकर्तृकत्वम् ।
योगो वियोगो भङ्गवः पुमांसः
स्थितिः शरीरस्य य शेषवृत्तिः ॥
अेषा सा दशमूलिकाऽर्थगणना सङ्घातपारार्थतः
सिद्धा सा पुरुषास्तिता परिणतेर्भेदस्य तत्कारणम् ।
अस्त्यव्यक्तमनन्तमेकमिति य प्रेमाविषादात्मकं
नानापायपरार्थता त्रिगुणतोऽन्यत्वस्य सिद्धिस्तथा ॥
विपर्यासादकर्तृत्वं योगः पुरुषदर्शनात् ।
प्राप्ते शरीरभेदे तु चरितार्थत्वदर्शनात् ॥
जन्मादिकरणान्तानां भेदान्नाना ङि ते स्मृताः ।
यङ्गमिवत् शेषवृत्तिः सिद्धार्थाः दश मूलिकाः ॥

सप्तत्या प्रागुपदिष्टाः पञ्चाशत् प्रत्यया एते ।
 दशषष्टिपदार्थैस्तु षष्टितन्त्रं एतीर्यते ॥

अनुग्रहसर्गः ॥ १७ ॥

ब्रह्मानुग्रहमसृजद्रूपतन्मात्रतः पृथक् ।
 उत्पाद्यानुग्रहध्यानात् प्राक्तनाधारवर्जनात् ॥

यत्तुर्दशविधो भूतसर्गः ॥ १८ ॥

अष्टविकल्पं द्वैवं पैशाच्यं राक्षसं तद्रत् ।
 गान्धर्वमैन्द्रं ब्राह्मं च सौम्यं ब्राह्म्यमथाष्टकम् ॥
 देवयोनयं अश्वैते तिर्यग्योनिस्तु पञ्चधा ।
 मृगपशुपक्षिसरीसृपस्थावरमिति भेदसम्भिना ॥
 मानुष्यकं चैकविधं ब्राह्मणप्रादियाण्डालान्तम् ।
 पशवो गवादिमूषान्ताः पक्षिणो गुरुडादिकाः ॥
 मशकान्ता मृगाश्चापि सिंहादि च शिवान्तिकाः ।
 शेषादि अलगर्दान्ताः सर्पाः पर्वतभूतृणाः ॥
 स्थावरा भौतिकाः सर्गं अतत्संसारमण्डलम् ॥

त्रिविधो बन्धः ॥ १९ ॥

प्रकृतिबन्धः प्रकृतिलयः परत्वेनाभिमन्यतः ।
 संन्यासिनामिन्द्रियेषु लयो वैकारिकोऽपरः ॥
 गृहीणां दक्षिणाबन्धो वदान्यत्वाभिमानिनाम् ।
 एत्येषस्त्रिविधो बन्धस्त्रिविधो मोक्ष उच्यते ॥

त्रिविधो मोक्षः ॥ २० ॥

ज्ञानोद्रेकाद्गुणपरतेश्च धर्माधर्मक्षयो भवेत् ।
 धर्माधर्मक्षयाख्याथ उच्यते गीयते ॥

तदुक्तम् ।

आद्यो हि भोक्षो ज्ञानेन द्वितीयो रागसंक्षयात् ।

कृत्स्नक्षयात् तृतीयस्तु व्याप्यातं भोक्षवक्षणम् ॥

त्रिविधं प्रमाणम् ॥ २१ ॥

दृष्टमनुमानमाप्तवयनं चैतत् प्रमाणम् ।

पञ्चेन्द्रियाणि प्रत्यक्षं वृष्टिर्मेघोदयेन तु ॥

अनुमानमिन्द्रो देवानां राजशब्दः प्रमापकः ॥

आगमेऽपि,

स्वकर्मभिर्विनिर्मुक्तो रागद्वेषविवर्जितः ॥

ज्ञानवान् शीलसम्पन्नः सोऽपि ज्ञेयश्च तादृशः ॥

त्रिविधं दृग्भम् ॥ २२ ॥

दृग्भं तु त्रिविधं प्रोक्तमध्यात्ममधिभूतकम् ।

आधिदैवं च तत्रापि प्रथमं द्विविधं स्मृतम् ॥

शाश्वरं मानसं चेति वातकामादिदोषजम् ।

भूतेभ्यो मानुषादिभ्यो जातं स्यादाधिभौतिकम् ॥

देवेभ्यः शीतवातादिभवं स्यादाधिदैविकम् ।

अेतत् समासतः प्रोक्ता सूत्रव्याख्या यथामति ॥

प्रक्रियां च प्रवक्ष्यामि पौराणिकलिताय वै ॥

अेतत् परम्परया याथातथ्यम् ॥ २३ ॥

अेतत् सर्वं ज्ञात्वा कृतकृत्यः स्यात् ॥ २४ ॥

न पुनस्त्रिविधेन दृग्भेनाभिभूयते ॥ २५ ॥

मडान् अडंकारः पञ्च तन्मात्राणि अव्यक्तसंज्ञानि भवन्ति मडच्छब्देन

डैरएयगर्भो बुद्धिरुच्यते । प्रधानं मूलमव्यक्तसंज्ञम् । ज्ञः
 पुरुषः । अेतानि पञ्चविंशतितत्त्वानि । तत्र प्रधानं कारणमेव न
 कार्यम् । मडदाएयः सप्त पूर्वपूर्वस्य कार्याणि उत्तरोत्तरस्य कारणानि ।
 षड्न्द्रियाण्येकादश पञ्च मडाभूतानि कार्याण्येव न कारणानि । पुरुषस्तु
 न कार्यं न वा कारणम् । तदुक्तम् मूलप्रकृतिरित्यादि । मडान् अलंकारः
 पञ्च तन्मात्राणि सप्त प्रकृतिविकृतयः । प्रधानाद् बुद्धिर्जायत
 षति प्रधानविकारः सैवाडडुकारं जनयतीति प्रकृतिः अडडुकारोऽपि
 बुद्धेर्जायत षति विकृतिः सोऽपि अेकादशेन्द्रियाणि पञ्च तन्मात्राणि
 जनयतीति प्रकृतिः ॥

तत्र शडेतनमात्रमडंकाराज्जायत षति विकृतिस्तस्मादाकाशं जायत
 षति शडेतन्मात्रं प्रकृतिः । तथा स्पर्शतन्मात्रमडंकाराज्जायत
 षति विकृतिः तडेव वायुं जनयतीति प्रकृतिः । अेवं
 रुपतन्मात्रमडंकाराज्जायत षति विकृतिः तडेव तेजो जनयतीति प्रकृतिः ।
 रसतन्मात्रमडुडुकाराज्जायत षति विकृतिस्तडेवाम्भो जनयतीति प्रकृतिः ।
 तथा गन्धतन्मात्रमडंकाराज्जायत षति विकृतिः तडेवावनिं जनयतीति
 प्रकृतिः ॥

अेतानि पञ्च तन्मात्राणि सूक्ष्मभूतानि स्थूलभूतानां कारणानि षोडशकश्च
 विकारः । पञ्च बुद्धीन्द्रियाणि पञ्च कर्मेन्द्रियाणि अेकादशं मनः
 पञ्च मडाभूतानि अेष षोडशको गाणो विकार अेव न प्रकृतिः । पुरुषस्तु
 नोभयमित्यर्थः ॥

प्रत्यक्षानुमानशडरुपं त्रिविधं प्रमाणम् । तत्र प्रत्यक्षं
 तावत् श्रोत्रादिपञ्चकं लोकोचितशड्दादिगुणग्राडकम् । अनुमानं
 याप्रत्यक्षार्थग्राडकं धूमादि । शड्स्तावत् त्रिविधो भवति
 वागिन्द्रियविषयः श्रोत्रविषयो बुद्धिमात्रविषयश्च । तेषु
 कण्टताल्वादिस्थलावच्छिन्नः शडो वागीन्द्रियविषयः तडार्थत्वात्
 वागिन्द्रियव्यवहितश्रोत्रस्थश्च शडेतः शडः श्रोत्रस्य
 विषयस्तद्ग्राड्यत्वात् । घट षत्यादिपदानि तु बुद्धिमात्रस्य विषयः
 वक्ष्यमाणायुक्त्या बुद्धिमात्रग्राड्यत्वात् ॥

तानि पदान्येवार्थस्य करणत्वात् स्फोट षत्युच्यते । तदि पदं
 वागिन्द्रियोव्यार्थप्रत्येकवर्णोऽतिरिक्तं वर्णानामाशुतरविनाशितया

મેલનાભાવેનૈકં પદમિતિ વ્યવહારગોચરત્વાસમ્ભવાત્
 અર્થસ્મારકત્વાસમ્ભવાચ્ચ । અસ્ય ચ સ્ફોટસ્ય કારણમેકઃ પ્રયત્નવિશેષઃ
 પ્રયત્નભેદેનોચ્ચારણે સતિ એકપદવ્યવહારાભાવાદર્થાપ્રત્યયાચ્ચ
 તસ્ય ચ સ્ફોટસ્ય વ્યઞ્જક આનુપૂર્વીવિશિષ્ટતયા અન્ત્યવર્ણપ્રત્યયઃ
 અતશ્ચ બુદ્ધેરેવ સ્ફોટગ્રાહકત્વમ્ આનુપૂર્વ્યાં બુદ્ધ્યૈવ
 ગ્રહણસમ્ભવેન સામાનાધિકરણ્યપ્રત્યાસત્ત્વૈવાનુપૂર્વીપ્રત્યયસ્ય
 સ્ફોટાખ્યપદાભિવ્યક્તિહેતુત્વે લાઘવાત્ । અત એવ સ્ફોટઃ શ્રોત્રેણ ગ્રહીતું
 ન શક્યતે ધોત્તરટત્વાદિરરૂપિણ્યા આનુપૂર્વ્યાઃ શ્રોત્રેણ ગ્રહણાસમ્ભવાત્
 આશુતરવિનાશિતયા વર્ણાનાં મેલનાસમ્ભવાત્ પૂર્વપૂર્વવર્ણસંસ્કારાણાં
 તસ્મૃતીનાં ચાન્તઃકરણનિષ્ઠાનામન્તઃકરણસહકારિત્વસ્યૈવૌચિત્યાદિતિ ।
 સ્યાદેતત્ સ્ફોટવ્યઞ્જકસ્થાનુપૂર્વીવિશિષ્ટચરમવર્ણસ્યૈવ
 પદત્વમર્થપ્રત્યાયકત્વં વાડસ્તુ અલં સ્ફોટેન તદ્ધેતોરેવ તદસ્તિવતિ
 ન્યાયાત્ । એતદેવ સાંખ્યસૂત્રેણોક્તં પ્રતીત્યપ્રતીતિભ્યાં ન સ્ફોટાત્મકઃ શબ્દ
 ઇતિ । એકત્વપ્રત્યયોડધ્યાનુપૂર્વીવિશિષ્ટચરમવર્ણસ્યૈકત્વેનોપપદ્યતે ॥

અત્રોચ્યતે । એવં સત્યવયવ્યુચ્છેદપ્રસંગઃ ।
 અસમવાયિકારણસંયોગવિશેષાવચ્છિન્નાનામવયવાનામેવ
 જલાઘાહરણહેતુત્વકલ્પનાયાં લાઘવાત્ તદ્ધેતોરેવ તદસ્તિવતિ ન્યાયસામ્યાત્
 એકો ઘટ ઇત્યાદિપ્રત્યયાનામાયેકં વનમિત્યાદિપ્રત્યયવદુપપત્તેઃ ।
 અથ પરમાણૂનાં તત્સંયોગાનાં ચાતીન્દ્રિયતયા તદ્રૂપત્વેડવયવિનઃ
 પ્રત્યક્ષાનુપપત્તિરિત્યાદિકમવયવિસાધકમિતિ ચેત્ તુલ્યં સ્ફોટેડપિ
 આનુપૂર્વ્યાઃ ક્ષણાઘતીન્દ્રિયઘટિતતયા આનુપૂર્વીવિશિષ્ટચરમવર્ણાત્મકત્વે
 પદસ્ય પ્રત્યક્ષાનુપપત્તિરિત્યાદિકં સ્ફોટસાધકમિતિ । અપિ ચ
 સ્ફોટશબ્દોડસ્માભિઃ શ્રુતિપ્રમાણેનૈવ સ્વર્ગાદિવત્ કલ્યતે ઇત્યતસ્તત્ર
 લૌકિકપ્રમાણાભાવેડપિ ન ક્ષતિઃ ॥

તથાહિ પ્રણવસ્યાકારોકારમકારરૂપમાત્રાત્રયં બ્રહ્માદિદેવતાત્રયાત્મકમુક્તવા
 પ્રણવં દેવતાત્રયાતિરિક્તપરબ્રહ્માત્મકં ચતુર્થમાત્રાં શ્રુતય
 આમનન્તિ । સા ચતુર્થી માત્રા વર્ણત્રયાદતિરિક્તઃ સ્ફોટ એવ સમ્ભવતિ સૈવ
 ચાર્દ્ધમાત્રેત્યુચ્યતે રાશિવદવિભક્તયોર્વર્ણપદ્યોર્વર્ણા એકમર્દ્ધ પદં
 ચાન્યદર્દ્ધમિત્યુપપદ્યતે । યથા ચાવયવેભ્યો વિવિચ્યાવયવી ન વ્યવહાર્યો
 ભવતિ એવમેવ પ્રત્યેકવર્ણેભ્યો વિવિચ્ય પદમુચ્ચારયિતું ન શક્યત
 ઇતિ । અતઃ સ્મર્યતે અર્દ્ધમાત્રા સ્થિતા નિત્યા ચાનુચ્ચાર્યા વિશેષત ઇતિ ॥

ननु स्यादेवमर्द्धमात्रोपपत्तिः । नादभिन्दोस्तु किं स्वरूपम् उच्यते । प्रणवे
 उच्यार्थमाज्ञो शङ्भनादवेणुनादादिवधः स्वरविशेषो भवति स नादः
 या य नादस्थोपरमावस्था अतिसूक्ष्मा सा शून्यतुल्यतया भिन्दुरुच्यत एति ।
 तस्मादवयवेष्वोऽवयवीव वर्णेष्वोऽतिरिक्तं पदं तदेव स्फोट एति सिद्धम् ।
 न-वेवं वाङ्मयमपि स्फोटः स्यादिति चेन्न बाधकाभावे सतीष्यतामिति दिङ् ॥

शब्दस्तावत् यथोद्देष्टृपुरुषवाङ्मयलक्षणैः छन्दो देवराडित्यादिः ।
 अर्थापत्तिसम्भवाभावैतिष्ठ्यप्रतिभोपमानानि यद्दि प्रमाणानि
 तर्ह्यत्रैवान्तर्भाव्यानि न पृथक् । प्रकृतिपुरुषौ विद्यमानावपि
 नोपलभ्येते सूक्ष्मत्वात् यथाकाशे धूमोष्मनीडारपरमाणवः सन्तोऽपि
 नोपलभ्यन्ते । मलदादिकार्यदर्शनेन तत्कारणमिव प्रधानमनुमीयते ।
 त्रिगुणप्रधानजन्यं मलदादिकार्यं किञ्चित्प्रकृतिसदृशं
 किञ्चिद्विकृतिसदृशं लोके उभयथा पुत्ररूपकार्यदर्शनात् । तस्य
 कार्यं सत् नासत् न सदसत् नानिर्वचनीयम् अत्यन्तासत्त्वे सिक्ताभ्योऽपि
 तैलमुत्पद्येत । अन्यौ य पक्षौ विरुद्धावेव अव्यक्तसङ्घं प्रधानं
 स्वतन्त्रं व्यापि नित्यं य व्यक्तसङ्घं कार्यमस्वतन्त्रमव्यापि
 अनित्यं य । पुरुषः स्वतन्त्रो व्यापी नित्यश्च । त्रयाणां लोकानां कारणं
 प्रधानं तस्यैकं लाघवात् । प्रलयकाले मलदादिकार्यं प्रधाने लीयते ।
 तस्य प्रधानं सत्त्वरजस्तमोमयम् । गुणत्रयसाभ्यावस्था प्रकृतिः ।
 प्रधानमयेतनं पुरुषस्तु येतनः । व्यक्तप्रधानविलक्षणैः शुद्धो
 गुणरहितः । कार्यस्य सुभङ्गुःप्रमोडजनकत्वेन तत्र कारणोभूतानि
 सत्त्वरजस्तमांसि अनुभेयानि । दृष्टं य यथाङ्गं भर्तृसपत्नीवितेषु
 सुभङ्गुःप्रमोडजनकत्वं कामिन्याः । त्रिगुणमयेऽपि कार्ये यदा सत्त्वमुद्रिक्तं
 भवति जनादृष्टात् तदा रजस्तमसी अभिभूय स्वकार्यं सुभं जनयति ।
 अयं यदा रज उद्रिक्तं भवति तदा सत्त्वतमसी अभिभूय स्वकार्यं
 जनयति दुःखम् । अयं यदा तम उद्रिक्तं भवति तदा सत्त्वरजसी अभिभूय
 स्वकार्यं मोडं जनयति ॥

दुःखं त्रिविधम् आध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकभेदात् । तथाहि
 तत्र आध्यात्मिकं द्विरूपं शारीरं मानसं चेति । शारीरं
 तावत् वातपित्तश्लेष्मविपर्ययकृतं ज्वरातीसारादि । मानसं तु
 प्रियवियोगाप्रियसंयोगादिजम् । आधिभौतिकं तु यतुर्द्धाभूतग्रामनिमित्तं
 पशुपक्षिमृगमनुष्यसरीसृपदंशयूकामत्स्युण्णस्थावरैर्यो

जरायुजाएऽजस्वेदजोद्भिज्जैभ्यो जायते । द्विवः प्रभवति तद्वैवं
 तदधिऋत्य यज्जायते तदाधिदैविकं शीतोष्णवातवर्षाशनिपातजम् ।
 समुदिततन्तवः पटमिव गुणसमुदायात्मकं प्रधानम् मडदादिकार्थं
 जनयति । अकरसमपि यथा आकाशसखिलं वाप्यादौ पतितं
 सत् वाप्यादिसंश्लेषात् रसान्तरमापद्यते तथा अकरुपादपि
 प्रधानाद्देवादयः क्रमेण सुप्तिनो दुःप्तिनो अत्यन्तमूढाश्च भवन्ति
 । तथा सत्त्वौत्कट्याद्रजस्तमसोरौदासीन्याद्देवाः अत्यन्तं सुप्तिनः ।
 रजस औत्कट्यात् सत्त्वतमसोरौदासीन्यान्मनुष्याः अत्यन्तं दुःप्तिनः ।
 तमस औत्कट्यात् सत्त्वरजसोरौदासीन्यात्तिर्यग्यः अत्यन्तं मूढाः
 । मडदादिसङ्घातः भोक्तृसापेक्षः भोग्यत्वात् पर्यङ्गवत् ।
 मडदादिसङ्घः पराधीनः अयेतनत्वात् मालावत् । अयं पुरुषोऽनुमीयते
 । स य नाना जन्ममरणकरणानां प्रत्येकं भेदात् । अयमर्थः ।
 अेकस्य मरणे सर्वे भ्रियेरन् यद्येक अेव आत्मा स्यात् अेकस्य य जन्मनि
 सर्वे जायेरन् अेकस्य करणवैकल्ये सर्वे करणवैकल्यवन्तः स्युः । न
 यैवं दृश्यते तस्मान्नाना । पञ्चविंशतितत्त्वगोचरसम्यग्ज्ञानात्
 पुरुषस्य वैवल्यं भवति । तस्यान्यत्वं प्रधानादिभेदं एति यावत् ।
 अविवेकात् संसारः विवेकात् वैवल्यम् । अर्थतः अभ्यातिवादाङ्गीकारः । अत अेव
 एदं रजतमिति ज्ञानं न भ्रमः किंतु स्वरूपतः अर्थतश्च अविवेकं
 ज्ञानद्वयम् । यस्य यादृशमिदं रजतमिति रजतज्ञानविषयीभूतं
 तस्य तादृशमेव जगदिति निर्णयः ॥

अत अेव वस्तुतस्तात्त्विकोऽन्यथाभावः परिणाम इत्येव लक्षणलक्षितः
 परिणामोऽङ्गाङ्गतः स य पुरुषः प्रतिशरीरं नानेत्यत्रादि स्म
 अविकारित्वात् । वस्तुतोऽकर्ता मुक्तवत् साक्षिवदुदासीनः । सत्त्वरजस्तमांसि
 कर्तृणि कर्माण्यपि भवन्ति । अकर्ताऽपि पुरुषः कर्त्तव्यं व्यवह्रियते ।
 अयोश्चौरैः सल धृतश्चोर अेव । गुणामेदात् प्रकृतिः कर्त्री
 न पुरुषः । दर्शनशक्तिमतः क्रियाशक्तिरहितस्य पुरुषस्य
 प्रधानेन सल संयोगः मडदादिभूतपर्यन्तं प्रधानं द्रष्टुम् ।
 दर्शनशक्तिरहितस्य क्रियाशक्तिमतः प्रधानस्यापि पुरुषेण
 संयोगः मोक्षार्थं पुरुषस्य भिन्नत्वेन व्यक्ताव्यक्तापुरुषज्ञाने
 जाते प्रधानस्य मोक्षो भवति । नित्यसुभोपलब्धिर्भोक्ष
 एति येदुपलब्धेरपि नित्यानित्यविवेकग्रस्तत्वाद्दसारम् । न य

नित्यसुभगोचरस्याविधादियत्किञ्चिदावरणामङ्ग एव पुरुषार्थो वाच्यः

सुभानुभवस्यैव पुरुषार्थत्वाच्चैतन्नित्यत्वेनावरणस्यापि

असम्भवाच्च । मोक्षे परमानन्दश्रुतिस्मृतयस्तु

मोक्षशास्त्रपरिभाषामात्रा ।

दुःखमेवास्ति न सुखं यस्मात् तदुपलभ्यते ।

दुःखार्तस्य प्रतीकारे सुखसञ्ज्ञा विधीयते ॥

दुःखं कामसुभापेक्षा सुखं दुःखात्ययः स्मृतः ॥

ध्यादिस्मृतिभिर्दुःखनिवृत्तिरेव सुखत्वेन परिभाषिता ।

सांख्यसूत्रमपि दुःखनिवृत्तिर्गोणोऽस्ति विमुक्तिप्रशंसा मन्दानामिति य ।

आनन्दावामिस्तु गौणमोक्षो ब्रह्मलोके भवति धिति पश्चात् कृतार्थयोः

प्रधानपुरुषयोर्वियोगो भवति अन्धपङ्गुसंयोगवत् । तथाहि अेकः

पङ्गुरपरश्चान्धः द्वावप्येतौ दृष्टे पथि गच्छन्तौ भङ्गता सार्थेन

सङ्घट्टेवाद्भ्रान्त्युभिः परित्यक्तौ यथायोगं गमनशक्तिदर्शनशक्तिरहितौ

दर्शनार्थं गमनार्थं य संयुक्तौ भवतः । तथा यान्धेन पङ्गुः

स्कन्धमारोपितस्तदृशितमार्गोऽप्यान्धो याति पङ्गुश्चान्धस्कन्धाङ्गः

सन् याति । पश्चात् स्वस्वदेशप्राप्त्यनन्तरं कृतार्थो सन्तौ

वियुक्तौ भवतः । तथा य प्रधानं पुरुषस्य मोक्षं कृत्वा

निवर्तते । पुरुषो न प्रवर्तते नापि निवर्तते । द्रष्टा लोक्ता

य पुरुषः । भोगश्चिद्वसानता लक्षणः । न क्रियावेशात्मा स य

पुरुषः अनाद्यविवेकात् संसरति । सञ्ज्ञास्त्रश्रवणेन गुर्वनुग्रहेण य

निर्विचिकित्सो विवेकज्ञाने जाते मुच्यते । प्रकृतिपुरुषसंयोगात् संसारः

सञ्जायते । स्त्रीपुरुषसंयोगादपत्यमिव प्रकृतेर्मङ्गलत्वं जायते ।

मङ्गलत्वाद्दङ्गारो जायते । स य त्रिविधः वैकारिको भूतादिस्तैजसश्च ।

यो हि वैकरिकः स एव सात्त्विकः यो भूतादिः स एव तामसः । यो

हि तैजसः स एव राजसः तत्र वैकारिकाद्दङ्गारादृकादृशेन्द्रियाणि

तदभिमानिन्यो देवताश्च जायन्ते । भूतादेश्चाङ्कारात् तन्मात्राणि

जायन्ते तैजसादङ्कारादृकादृशेन्द्रियगणस्तन्मात्रपञ्चकं य जायते ।

अेतद्गणद्वयस्य यथासंख्यं वैकारिकाद्भूतादेश्चाङ्काराज्जातत्वात् कथं

पुनरुत्पत्तिरुच्यते धिति येच्छृणु ।

यदा रजस्तमसी अभिभूय सत्त्वगुण उल्कटो वैकरिकसञ्ज्ञां

लभमानोऽङ्कारोऽप्रवृत्तिधर्मा तैजसाङ्कारं

सहायीकृत्य प्रवृत्तिधर्माण्येकादशेन्द्रियाणि जनयति तदा तानि
 स्वसाहाय्यश्चलमधिगम्य तैजसस्वरूपेणापि कृतानीत्युच्यते ।
 यदा य सत्त्वरजसी अभिभूय तमोगुणोत्कटो भूतादिस्तैजसाहंकारस्य
 रूपं सहायीकृत्य तन्मात्रपञ्चकं प्रवृत्तिधर्मकं करोति तदा
 तत्तन्मात्रपञ्चकं स्वसाहाय्येनैव तैजसेनापि कृतमित्युच्यते तस्मात्
 प्रवृत्तिधर्मकात् तत्तन्मात्रपञ्चकाद् भूतपञ्चकमुत्पद्यते । अेष
 परिणामकमः । वैकारिकादिकादशेन्द्रियाणि भूतादिस्तन्मात्रपञ्चकमिति ॥

अयमर्थः । वैकारिकस्य भूतादेश्च स्वस्वप्रवृत्तिधर्मकार्यद्वयस्य
 यथासंभ्यं जनने तैजसाहंकारस्य साहाय्यम् ।
 तैजसाहंकारस्य साहाय्यकरणादेव अेतद्गणद्वयलक्षाणककार्यस्य
 प्रवृत्तिधर्मकत्वम् । बुद्धिजनकानीन्द्रियाणि बुद्धीन्द्रियाणि तानि
 यक्षुःश्रोत्रघ्राणारसनत्वगिन्द्रियाणि । तेषां य विषयाः
 उपशब्दगन्धरसस्पर्शाः । कर्म कुर्वन्तीति कर्मेन्द्रियाणि
 तानि य वाक्पाणिपादपायूपस्थानि । तेषां य विषयाः
 वाग्वदनादानगमनोत्सर्गानन्दाः । मनो बुद्धीन्द्रियं कर्मेन्द्रियं
 य यतो बुद्धीन्द्रियाणां वृत्तिं संकल्पयति कर्मेन्द्रियाणां य
 अत उभयात्मकं मनः । मनोऽपि विभु धर्माधर्मवासनाश्रयतः
 प्रतिपुरुषमन्तःकरणं नित्यमाकाशवत् । न य प्रकृतिधर्मा
 अेव सन्त्वद्दृष्टादय षति वाच्यम् अन्यनिष्ठादृष्टादिभिरन्यत्र
 सुषुप्त्युष्माधुत्यादेऽतिप्रसङ्गात् । तस्य नाणु संभवति योगिनां
 सर्वावच्छेदेन अेकदाऽपिलसाक्षात्कारासम्भवात् । न य योगिनां योगजधर्म
 अेव प्रत्यासत्तिः स्यात् संयोगसंयुक्तसमवायादिलौकिकप्रत्यासत्तैवोपपत्तौ
 सन्निकर्षान्तरकल्पने मानाभावात् गौरवाच्च अन्योन्यव्यभिचाराच्च ।
 साक्षात्कारेष्ववान्तरजातिकल्पने जातिसाङ्ख्यात् अतिगौरवाच्च ।
 योगिते सर्वार्थग्राहणसमर्थस्यान्तःकरणस्य तमाप्यावरणमङ्ग अेव
 योगजधर्मादिभिः क्रियते सुषुप्तौ तमसो वृत्तिप्रतिबन्धकत्वसिद्धेरिति
 नाप्यन्तःकरणं मध्यमपरिमाणमात्रं सम्भवति प्रलये
 विनाशेनादृष्टाधाधारतानुपपत्तेः अतः परिशेषतोऽन्तःकरणं विभवेव
 सिध्यति तद्गुक्तम् ।
 चित्ताकाशं चिदाकाशमाकाशं य तृतीयकम् ।
 द्वाभ्यां शून्यतमं विद्धि चिदाकाशं वरानने ॥

स्थादितत् । अन्तःकरणस्य विभुत्वे
परिच्छिन्नवृत्तिलाभस्यावरणेनोपपत्तावपि लोकात्तरगमनादिकं नोपपद्यते ।
अत एव सांख्यसूत्रम् न व्यापकं मनः कण्ठत्वादिति । तद्गतश्रुतेरिति
वेति किं यैवं सति लाघवात् यैतन्यस्यैवावरणकल्पनमुचितं किमर्थं
विभ्वन्तःकराणां परिकल्प्यते तत्र ज्ञानप्रतिबन्धकमावरणं कल्प्यते ॥

अत्रोच्यते । गतिश्रुतिस्तावत् आत्मनीवान्तःकरणेऽपि
प्राणोन्द्रियाद्युपाधिनीपपद्यते कार्यकारणरूपेणान्तःकरणद्वैतात् ।
कार्यान्तःकरणस्य स्वतोऽपि गतिरूपपद्यते कार्यकारणरूपेणान्तःकरणद्वैतं
य सांख्यैरप्येष्टव्यम् केवलकार्यत्वेऽन्तःकरणधर्मत्वं धर्मादीनामिति
सांख्यसूत्रानुपपत्तेः । केवलनित्यत्वे य भुङ्क्तेत्यस्यैवावरणरूपपत्तेः
यत्तूक्तं यैतन्यस्यैवावरणकल्पनं युक्तमिति तदयुक्तम् ।
कूटस्थयैतन्यस्य ज्ञानप्रतिबन्धरूपावरणासम्भवात् । न
य यैतन्यस्यार्थसम्बन्ध एव प्रतिबिम्बादिरूपे प्रतिबन्धकं
कल्पनीयमिति वाच्यम् एवमात्मात्मदर्शनानुपपत्तेः करणद्वारं
विना स्वस्मिन् प्रतिबिम्बादिरूपेण स्वस्वसम्बन्धासम्भवात् ।
अपि य षष्ठाङ्क्याधाधारतयाऽन्तःकरणे सिद्धे
स्वप्रादावन्तर्दृश्यमानघटाद्योऽपि तस्यैव परिणामाः
कल्प्यन्ते कार्यकारणयोः सामानाधिकरण्यौचित्यात् । अ एवं य
घटाधाकारपरिणताश्चैतन्ये भासन्ते तदविभागेनैव बाह्यघटादिकं
भासतेऽतस्तादृशपरिणामप्रतिबन्धकमेवावरणं तत्रैव युक्तं किञ्च
बाह्यकरणस्यावरणदर्शनेनान्तरावरणस्यापि करणनिष्ठत्वं यानुमीयते
आत्मनोऽनावृत्तत्वं श्रुतिस्मृतिभ्यां येति ।
नन्वन्तःकरणस्य विभुत्वे सति कथं कार्यत्वं स्थादिति चेन्न
विभव्या अपि आकशप्रकृतेः कार्याकाशरूपपरिच्छिन्नपरिणामवद्
गुणान्तरसम्भेदेनान्तःकरणप्रकृतेरपि
परिच्छिन्नान्तःकरणरूपपरिणामोपपत्तिः
श्रुतिस्मृतिप्रामाण्यैतद्विषयत इति द्विक् ॥

मनसः सङ्कल्पो विषयः । अेतान्येकादश वैकृतालंकाराज्जातानि
इत्यवादि स्मैव बुद्धिप्रतिबिम्बितमर्थं पुरुष उपलभते । तदुक्तं
बुद्धिस्थमर्थं पुरुषश्चेतयते । अलं धर्मं करिष्यामीत्यध्यवसायो
बुद्धेर्लक्षणम् । धर्मो ज्ञानं विरागः अैश्वर्यमेतत् सात्त्विकबुद्धेः ।

તદ્વિપરીતમવિરાગાદિ તામસમ્ ॥

પચ્યવિંશતિતત્ત્વૈરેવ જગદ્વ્યામં ન ન્યૂનૈર્નાથિકૈશ્ચ
વત્સવિવૃદ્ધિનિમિત્તં ક્ષીરસ્યેવ અણસ્થાપિ પ્રધાનસ્ય
પુરુષમોક્ષાર્થં પ્રવૃત્તિરુચિતૈવ । લિડ્ગશરીરં તુ
બુદ્ધ્યહંકારમનોબુદ્ધીન્દ્રિયકર્મેન્દ્રિયપચ્યતન્માત્રાણામષ્ટાદશાનાં
સમુદાયઃ ત્રયોવિંશતિતત્ત્વમધ્યે પચ્યભૂતાનિ વર્જયિત્વા અહંકારં
ચ બુદ્ધૌ પ્રવેશ્ય સમદશકં લિડ્ગશરીરસઙ્ગં ભવતિ
વહ્નેરિન્ધનવદાત્મનોડભિવ્યક્તિસ્થાનવાત્ । તચ્ચ સર્વપુરુષાણાં
સર્ગાદાવુત્પદ્ય પ્રાકૃતપ્રલયપર્યન્તં તિષ્ઠતિ તેન ચૈવેહ
લોકપરલોકયોઃ સંસરણં જીવાનાં ભવતિ । પ્રાણશ્ચ બુદ્ધેરેવ વૃત્તિભેદ
ઇત્યતો ન લિડ્ગશરીરાત્ પૃથક્ નિર્દિશ્યતે તસ્ય ચ લિડ્ગશરીરસ્ય
સૂક્ષ્માણિ પચ્ય ભૂતાનિ આશ્રયશ્ચિત્રાદિવદાશ્રયં વિના પરમસૂક્ષ્મસ્ય
લોકાન્તરગમનાસમ્ભવાત્ ॥

ઇદં ચ લિડ્ગશરીરમાદૌ સ્વયંભુવ ઉપાધિભૂતમેકમેવ જાયતે તસ્યૈવ
વિરાડાપ્યવક્ષ્યમાણસ્થૂલશરીરવત્ તતશ્ચ વ્યષ્ટિજીવાનામુપાધિભૂતાનિ
વ્યષ્ટિલિડ્ગશરીરાણિ તદંશભૂતાનિ તતો વિભજ્યન્તે । પિતુર્લિડ્ગશરીરાત્
પુત્રલિડ્ગશરીરવત્ । તદ્દુક્તં સૂત્રકારેણ । વ્યક્તિભેદઃ કર્મવિશેષાદિતિ
મનુનાપ્યુક્તમ્ ।

તેષાં ત્વવયવાન્ સૂક્ષ્માન્ ષણ્ણામપ્યમિતૌજસામ્ ।

સન્નિવેશ્યાત્મમાત્રાસુ સર્વભૂતાનિ નિર્મમે ॥ ઇતિ ।

ષણ્ણામિતિ ષડિન્દ્રિયં સમસ્તલિડ્ગશરીરોપલક્ષકમ્ તથા ચ સ્વયમ્ભૂઃ
સ્વલિડ્ગશરીરાવયવાન્ સૂક્ષ્માનલ્પાન્ આત્માત્રાસુ સ્વાંશયેતનેષુ સંયોજ્ય
સર્વપ્રાણિનઃ સસર્જર્જેત્યર્થ ઇતિ લિડ્ગશરીરમ્ । સ્થૂલશરીરોત્પત્તિસ્તુ
દશગુણિતમહત્તત્ત્વમધ્યેહંકારસ્તસ્થાપિ દશગુણિતસ્ય મધ્યે
વ્યોમ્નોડપિ દશગુણિતસ્ય મધ્યે વાયુર્વાયોરપિ દશગુણિતસ્ય મધ્યે
તેજસ્તેજસોડપિ દશગુણિતસ્ય મધ્યે જલં જલસ્થાપિ દશગુણિતસ્ય
મધ્યે પૃથિવી સમુત્પદ્યતે સૈવ ચ સ્થૂલશરીરસ્ય બીજં તદેવ ચ
પૃથિવીરૂપં બીજમણ્ણરૂપેણ પરિણમતે તસ્થાપિ દશગુણિતાણ્ણરૂપસ્ય
પૃથિવ્યાવરણસ્ય મધ્યે ચતુર્દશભુવનાત્મકં સ્વયમ્ભુવઃ સ્થૂલશરીરં
તત્સંકલ્યાદેવોત્પદ્યતે તેનૈવ શરીરેણ સ્વયમ્ભૂર્નારાયણ ઇત્યુચ્યતે ।
તદ્દુક્તં મનુના સ્વયમ્ભુવં પ્રકૃત્ય ।

सोऽभिध्याय शरीरात् स्वात् सिंसुक्षुर्विविधाः प्रजाः ।

अप अेव ससर्जदौ तासु वीर्यमवासृजत् ॥

तदएऽमभवद्द्वैमं सडस्रांशुसमप्रभम् ।

तस्मिन् यज्ञे स्वयं ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः ॥

स वै शरीरी प्रथमः स वै पुरुष उच्यते ।

आदिकर्ता स भूतानां ब्रह्माग्ने समवर्तत ॥

आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः ।

ता यदस्थायनं पूर्वं तेन नारायणः स्मृतः ॥

इत्यादिनेति ।

तत अेव याद्विपुरुषात् व्यष्टिपुरुषाणां विभागादन्ते य तत्रैव लयात्

स अेव यैक आत्मेति श्रुतिस्मृत्योर्व्यवह्रियते अतो न व्यवहारपरतया

नारायण अेव सर्वभूतानामात्मेत्याद्विश्रुतिस्मृतिविरोध इति । ततश्च

स नारायणो विराट्शरीरी स्वनाभिकमलकर्णिकास्थानीयस्य सुमेरोरुपरि

यतुर्भुभाष्यं स्वयंभुवं सृष्ट्वा तद्द्वारान्यानपि व्यष्टिशरीरिणः

स्थावरान्तान् ससर्ज तदुक्ताम् -

तच्छरीरसमुत्पन्नैः कार्यैस्तैः कारणैः सड ।

क्षेत्रज्ञाः समजायन्त गात्रेभ्यस्तस्य धीमतः ॥ इति ।

यत्तु शेषशायिनो नारायणस्य

नाभिकमलश्रोत्रयक्षुराद्विभ्यश्चतुर्भुभस्याविर्भावः

श्रूयते तदैन्यन्दिनसर्गेष्वेव कल्पभेदेन मन्तव्यम् ।

दैनन्दिनप्रलयेष्वेव ङि नारायणशरीरे प्रविश्यैकीभूय सुमानां देवानां

यतुर्भुभाद्विक्रमेणविर्भावः शेषशायिनः सकाशात् घटते न त्वादिसर्गेषु

दैनन्दिनप्रलय अेव लीलाविग्रहेण शयनादिति ॥

तदेवं संक्षेपतश्चतुर्विंशतितत्त्वानि तेषां सृष्टिक्षयं प्रयोजनं

योक्तम् । तत्र यद्यस्माज्जायते तस्य तदाऽऽपूरणेनैव स्थितिः ततस्तस्य

संखारोऽपि तत्रैव भवति । तथा य भारते ।

यद्यस्माज्जायते तत्त्वं तस्य तत्र प्रलीयते ।

लीयन्ते प्रतिलोमानि जायन्ते योत्तरोत्तरम् ॥ इति ।

अेते य सृष्टिस्थितिसंखाररूपाः स्थूला अेव परिणामाश्चतुर्विंशतितत्त्वानां

कूटस्थपुरुषविवेकाय प्रदर्शिताः सूक्ष्मा अप्यन्ये प्रतिक्षणपरिणामा

એતેષાં સ્મર્યન્તે ।

નિત્યદાહ્યડ્ગભૂતાનિ ભવન્તિ ન ભવન્તિ ચ ।

કાલેનાલક્ષ્યવેગેન સૂક્ષ્મત્વાત્ તન્ન ગુહ્યતે ॥ ઇતિ ।

અતસ્તુ સર્વ જડવસ્તુ પરમાર્થતઃ સર્વદૈવાસદુચ્યતે । તતશ્ચ

તસ્માદ્ધિરજ્ય આત્મૈવ પરમાર્થસત્યો દુઃખભીરુભિર્દ્રષ્ટ્યઃ તદુક્તમ્ ।

અવ્યક્તભીજપ્રભવો બુદ્ધિસ્કન્ધમયો મહાન્ ।

મહાહંકારવિટપ ઇન્દ્રિયાકુરકોટરઃ ॥

મહાભૂતપ્રશાખશ્ચ વિશેષપ્રતિશાખવાન્ ।

સદાપર્ણઃ સદાપુષ્પઃ શુભાશુભફલોદયઃ ॥

આજીવઃ સર્વભૂતાનાં બ્રહ્મવૃક્ષઃ સનાતનઃ ।

એતજ્ઞાત્વા ચ તત્ત્વેન જ્ઞાનેન પરમાસિના ॥

કૃત્વા ચાક્ષરતાં પ્રાપ્ય જહાતિ મૃત્યુજન્મની ॥ ઇતિ ।

તદુક્તં -

ઇન્દ્રિયાણીન્દ્રિયાર્થાશ્ચ નોપસર્પન્ત્યતઃ ખલુ ।

હીનશ્ચ કરણૈર્દેહી ન દેહં પુનરર્હતિ ॥

તસ્માત્સર્વાત્મકાદ્રાગાજજાયન્તે સર્વજન્તવઃ ॥ ઇતિ ।

નરકાદૌ વિશેષરાગાભાવેડપિ સામાન્યરાગસત્વાદ્રાગસ્ય કર્મસહકારિત્વં

વિષાકારમ્ભે તદેવ સક્તઃ સહ કર્મણૈતિ લિડ્ગં મનો યત્ર નિષક્તમચ્ચેતિ

શ્રુતાવભિમાનરાગદ્વેષાદિજન્યસ્ય વિષ્યવાસનાખ્યસડ્ગસામાન્યચ્ચૈવ

જન્માદિવિષાકારમ્ભે સહકારિત્વસિદ્ધેઃ ।

યત્ર યત્ર મનો દેહી ધારયેત્ સકલં ધિયા ।

સ્નેહાદ્ દ્વેષાદ્ ગુણાદ્વાપિ યાતિ તત્તત્સરૂપતામ્ ॥ ઇતિ સ્મૃતેઃ ।

સોડયં પ્રતિનિવૃત્તાક્ષો ગુરુદર્પણબોધિતઃ ।

સ્વતોડન્યાં વિહિયાં મૌઢ્યાદસ્થિતામજ્જસૈક્ષત ॥

અથાસૌ પ્રકૃતિર્નાહમિયં હિ કલુષાત્મિકા ।

શુદ્ધબુદ્ધસ્વભાવોડહમિતિ ત્યજતિ તાં વિદન્ ॥

એવં દેહેન્દ્રિયાદિભ્યઃ શુદ્ધત્વેનાત્માનિ સ્મૃતે ।

નિખિલા સવિકારેયં ત્યક્તપ્રાયા હિ ચર્મવત્ ॥

ન-વનાત્મ-ચાત્મબુદ્ધિરૂપા યાડવિદ્યા તસ્યાઃ

કથમાત્મવિશેષ્યકવિવેકજ્ઞાનનાશ્યત્વં

प्रकारादिभेदादिति चेत् न तादृशाविधाया

अनात्मविशेष्यकविवेकद्वारेणात्मविशेष्यकविवेकनाशयत्वादिति । यस्य
योगेन निर्विकल्पकमात्मज्ञानं जायते । तद्विवेकज्ञानद्वारैव मोक्षकारणं
भवति न तु साक्षात् । अविद्यानिवर्तकत्वाभावात् अहं गौरः कर्ता सुषी
दुष्पीत्यादिज्ञानमेव ज्यविद्या संसारानर्थहेतुतया श्रुतिस्मृतिन्यायसिद्धा
तस्याश्च निवर्त्तिका नाहं गौर इत्यादिदृष्ट्या विवेकभ्यातिरेव भवति समाने
विषये ग्राह्याभावत्वप्रकारकग्राह्याभावज्ञानत्वेनैव विरोधात् अन्यथा
मुक्तिनिर्विकल्पकस्यापि धेदं रजतमिति ज्ञानविरोधित्वापत्तेः । किञ्च
यथोक्ताभावज्ञाने ग्राह्यज्ञानविरोधित्वस्यावश्यकतया निर्विकल्पज्ञानस्य
भ्रमनिवर्तकत्वं न पृथक् कल्प्यते गौरवात् ॥

अपि य अथात आदेशो नेति नेति न ज्येतस्मादिति नेत्यन्यत् परमस्तीत्यादिश्रुत्या
विवेकोपदेशापेक्षयोत्तम उपदेशो नास्तीत्युच्यते ॥

क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेवमन्तरं ज्ञानयक्षुषा ।
भूतप्रकृतिमोक्षं य ये विदुर्यान्ति ते परम् ॥

इति गीतावाक्यैश्च विवेकज्ञानस्यैव मोक्षहेतुत्वमुच्यतेऽतो
विवेकज्ञानमेव साक्षादविद्यानिवृत्त्या
मोक्षहेतुः । योगेन डेवलत्मसाक्षात्कारस्तु
योग्यानुपलब्धिविधयोपाध्यादिगतधर्माभावमुपाध्यादिभेदं य
ग्राहयति ततोऽविद्यानिवृत्तिरिति । अतेन सर्वभूतेषु समताज्ञानम्
आत्मनः सर्वात्मकत्वाद्विज्ञानं य श्रुतिस्मृत्योर्गीयमानं
विवेकज्ञानस्यैव शेषभूतं सर्वदर्शनेषु मन्तव्यम् ।
ज्ञानान्तराणां साक्षादभिमानानिवर्तकत्वात् ब्रह्ममीमांसायां त्वयं विशेषो
यत्परमात्मविवेकशेषत्वम् । सांख्यशास्त्रे तु सामान्यात्मविवेकशेषत्वमिति
दिक् ॥

विवेकभ्यातेस्त्वविद्यानाशकत्वमेव न तु शुक्तिरजतविवेकदर्शिनं धव
पुनर्भ्रमदर्शनात् प्रतिबन्धकत्वं दृष्टान्ते पटलकामादिदोषबाहुल्यात्
पुनरुज्ज्वलनं भ्रमस्य । अत्र य अनात्मन्यात्माभिमानेऽनादिव्यासनेव
दोषः सर्वास्तिकसंमतः जातमात्रस्याभिमाने दोषान्तरानुपलब्धेः सा
मिथ्याज्ञानवासना यदा विवेकभ्यातिपरम्पराजन्यदृढवासनयोन्मूलिता
तदैव विवेकसाक्षात्कारनिष्ठोच्यते तत्पूर्वमवश्यं वासनावेशतो

મિથ્યાશસ્ય કસ્યાપ્યાત્મનિ ભાનાત્ તસ્યાં ચ વિવેકખ્યાતિનિષ્ઠાયાં
 જાતાયાં ન પુનરભિમાનઃ સમ્ભવતિ વાસનાખ્યદોષાભાવાદિતિ । યદિ તુ
 બુદ્ધિપુરુષયોરન્યોન્યપ્રતિભિમ્બનાદિકમવિવેકકારણં દોષ ઇષ્યતે તદા તુ
 તં દોષં બાધિત્વૈવ વિવેકસાક્ષાત્કાર ઉદિત ઇતિ ન તસ્ય પુનર્ભ્રમહેતુત્વં
 ફલબલેન યોગજધર્માસહકૃતસ્યૈવ તસ્ય દોષત્વકલ્પનાસમ્ભવાદિતિ ।
 યદપિ વિવેકપ્રતિયોગિપદાર્થાનામાન્ત્યાદ્વિશેષરૂપેણ વિવેકગ્રહો ન
 સમ્ભવતિ તથાપિ દૃશ્યત્વપરિણામિત્વાદિરૂપૈઃ સામાન્યવિવેકગ્રહસમ્ભવાત્
 પ્રકૃત્યાદિપદાર્થાનાં વિશિષ્ટજ્ઞાનાભાવેડપિ સામાન્યતો
 વિવેકખ્યાતેર્મોક્ષહેતુત્વમ્ । તદુક્તમ્ ।
 ઘટદ્રષ્ટા ઘટાદ્ભિન્નઃ સર્વથા ન ઘટો યથા ।
 દેહદ્રષ્ટા તદા દેહી નાહમિત્યાદિરૂપતઃ ॥ ઇતિ ।
 આત્મા વા અરે દ્રષ્ટવ્ય ઇત્યત્ર તુ ન આત્મનો દૃશ્યત્વં વૃત્તિવ્યાપ્યત્વેડપિ
 ફલવ્યાપ્યત્વરૂપં યત્તુ બૌદ્ધૈરપિ સુખદુઃખાદિમત્ત્વેનાપિ
 બુદ્ધિરનુભૂયમાના સ્વપ્રકાશતયા ચૈતન્યવ્યાપ્યા ન ભવતિ યથા
 વેદાન્તિનામહમિત્યનુભૂયમાનોડપ્યાત્મા ચૈતન્યાખ્યફલવ્યાપ્યો ન
 ભવતીત્યુચ્યતે તન્નિઃપ્રમાણત્વાદુપેક્ષ્યમ્ । તત્પ્રધાનાદિસર્ગો ઉત્પદ્યતે ।
 અધર્મવશાત્ પશ્ચાદૌ ધર્મવશાદ્વાદૌ સંસરતિ । અતત્ત્વજ્ઞાનાદેવ
 ધર્માધર્મોપરજ્ઞિતં પ્રલયકાલે પ્રધાને લીયતે । યદપિ પ્રધાનપુરુષૌ
 વિભૂ તથાપિ પ્રકૃતિરેવ લિડ્ગવ્યવસ્થાં કરોતિ । લિડ્ગં સૂક્ષ્મૈઃ
 પરમાણુભિસ્તન્માત્રૈરુપચિતં માનુષાદિષુ વ્યવતિષ્ઠતે નટવત્ યથા
 નટઃ સ્વરૂપેણ એકોડપિ વેષાન્તરેણ નાનારૂપઃ તથા લિડ્ગમુદરાન્તઃ
 પ્રવિશ્ય હસ્તી સ્ત્રી પુમાનિતિ ભવતિ પચ્યવિપર્યયસંજ્ઞા
 ભવતિ યથા તમો મોહો મહામોહસ્તામિશ્રોડન્ધતામિશ્ર ઇતિ । ધર્મેણ
 પ્રાજ્ઞાપત્યાદ્યૂર્ધ્વલોકપ્રાપ્તિઃ । અધર્મેણ પશ્ચાદિપ્રાપ્તિરજ્ઞાનેન બન્ધઃ
 પચ્યવિંશતિતત્ત્વજ્ઞાનેનાપવર્ગઃ । તચ્ચ તત્ત્વજ્ઞાનં ગુરોઃ
 સકાશાત્ શાસ્ત્રશ્રવણેનૈતાદૃશં જાયતે । તથાહિ પ્રધાનાદન્યઃ
 પુરુષઃ અન્યા બુદ્ધિઃ અન્યોડહંકારઃ અન્યાનિ તન્માત્રાણિ ઇન્દ્રિયાણિ
 પચ્યમહાભૂતાનિ ચેતિ । સર્વં કાર્યં ત્રિગુણાત્મકમપિ ઉદ્રિક્તગુણાપેક્ષયા
 સાત્ત્વિકાદિશબ્દવ્યપદેશભાક્ ચેતનઃ પુરુષઃ નાનાયોનિષુ જરામરણકૃતં
 દુઃખં ચેતયતે પ્રાપ્નોતીત્યર્થઃ । યાવત્ તત્ત્વજ્ઞાનેન લિડ્ગશરીરં
 ન નિવર્તતે તાવત્ સ્થૂલં શરીરં પ્રતિજન્મ નૂતનં જાયતે નશ્યતિ
 ચ । સ્વપ્રયોજનાભાવેડપિ પ્રત્યુપકારનિરૂપેક્ષં સુમિત્રવત્ પ્રધાનં

मडदादिविषयभूतपर्यन्तं कार्यं पुरुषस्य भोगाय मोक्षाय चारभते
 प्रकृतिः पुरुषस्य भेदेन बुद्ध्यङ्कारादि दर्शयित्वा निवर्त्तते । यथा
 नर्त्तकी शृङ्गारादिरसैर्लास्यादिभावैश्च निबद्धगीतादीनि रङ्गस्य
 दर्शयित्वा निवर्त्तते कृतार्थत्वात् तद्गत् । किञ्च प्रकृतिर्गुणवती
 अगुणस्य पुंसः जगद्योनिभावेन सुभङ्गुःप्रमोडात्मकेन शब्दादिविषयभावेन
 वेत्येवंविधैरुपकारैरनुपकारिणः पुरुषस्थोपकुर्वती पश्चादात्मानं
 प्रकाश्य अउमन्या त्वमन्य इति निवर्त्तते सुमित्रवत् आत्मनः प्रत्युपकारं
 नेश्छति ।

सर्गस्य नेश्वरः कारणं न स्वभावो न कालः कालोऽपि योगिनां क्षणरूप
 अेव न तु न्यायवैशेषिकयोस्त्रिवात्मवदभाण्डो नित्य अेको लाघवात् स अेव
 तत्तदुपाधवच्छिन्नः सन् क्षणमुद्धूर्तादिवत्सरान्तं व्यवहारं करोतीति ।
 न तु क्षणानामा पृथक् पदार्थोऽस्तीति ॥

सांप्र्यैस्तु दिक्कालावाकाशादित्य इति सूत्रितं मडाकालो वा क्षणादिवर्वा पृथक्
 पदार्थो नास्ति किन्त्वाकाशमेवोपाधिभिर्विशिष्टं क्षणादिमडाकालान्तव्यवहारं
 कुरुते इति मन्यते । तदेतन्मतद्वयमप्यसमञ्जसमित्याह योगी
 स्थिरेण केनाप्युपाधिना मडाकालाकाशाभ्यां क्षणव्यवहारस्यासम्भवात् ।
 तथाहि उत्तरदेशसंयोगावच्छिन्ना परमाण्वादिडिया अन्यद्वा अेतादृशं
 किञ्चिन्मडाकालाकाशयोः क्षणरूपतायामुपाधिः परैरिष्यते तत्र उक्तं
 संयोगविशिष्टडियादिकं येत् विशेष्यविशेषणतत्सम्बन्धमात्रं
 तर्हि त्रयाणामपरैः स्थिरत्वाभ्युपगमात् न तैः क्षणव्यवहारः
 सम्भवति यदिति तत्तेभ्योऽतिरिक्तमिष्यते न तु तन्मडाकाल
 आकाशं वा तेनैव क्षणव्यवहारोपपत्तौ तदवच्छिन्नस्यान्यस्य
 क्षणव्यवहारउत्तुत्वकल्पनावैयर्थ्यात् स य विशिष्टादिरास्थिरः
 क्षणः प्रकृतेरेवातिभङ्गुरः परिणामविशेष इत्यतो
 न प्रकृतिपुरुषातिरिक्तत्वापत्तिः । तस्यैव क्षणस्य
 प्रथयविशेषैर्मुद्धूर्ताडोरात्रादिर्द्रिपरार्द्धान्तव्यवहारो भवति
 नत्वपण्डो मडाकालोऽस्ति प्रमाणभावात् अधत्त्यादिव्यवहारः क्षणप्रथयेनैव
 कालनित्यत्वश्रुतिस्मृतयस्तु प्रवालनित्यतापरा इति तस्मादावश्यकत्वात्
 क्षणात्मक अेव कालो नापण्डो मडाकालोऽस्ति नाप्याकाशं कालव्यवहारउत्तुरिति
 किं तु प्रधानम् । पुरुषो न अध्येते न मुच्यते नापि संसरतीति किं तु
 नानाश्रया प्रकृतिरेव तथेति सर्वं समञ्जसम् ॥

एति कान्यकुब्जश्रीषिमानन्ददीक्षितविरचितं साम्प्रत्यतत्त्वविवेचनं
समाप्तम् ॥

Encoded and proofread by Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

——
sAMkhyatattvavivechanam

pdf was typeset on March 24, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

